

ด่วนที่สุด
ที่ สว(สนช) ๐๘๐๓/๔๔๙

สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขานุการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถนนอู่ทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๗๖/๒ ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติร่างนี้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรียน เลขานุการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๘๐๓/๑๖๐๘๕ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติร่างนี้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ตามที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ให้อ่านจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติร่างนี้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาตามมาตรา ๔๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ นั้น

ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๗ วันพุธที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย

จึงเรียนยืนยันมติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติมาพร้อมด้วยร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อนำเข้าชั้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อพระมหาภัตตร์ทรงลงพระปรมาภิไธย ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป ทั้งนี้ ตามความในมาตรา ๑๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ประกอบกับข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๓๑

ขอแสดงความนับถือ

นรรต.
พิมเสน

(นางนรรตัน พิมเสน)

เลขานุการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักการประชุม

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๙๙๗ - ๘

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๙๙๙

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เพื่อสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว

ร่าง

พระราชบัญญัติ

รถยนต์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “รถยนต์ส่วนบุคคล” ในมาตรา ๔
แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐)
พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““รถยนต์ส่วนบุคคล” หมายความว่า รถยนต์นั่งส่วนบุคคล และรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลซึ่งมิได้ใช้ประกอบการขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๓๗
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถดังต่อไปนี้

(๑) รถที่ยังมิได้จดทะเบียน

- (๒) รถที่ถูกเพิกถอนการจดทะเบียน
- (๓) รถที่ยังไม่ได้เสียภาษีประจำปี
- (๔) รถที่แจ้งการไม่ใช้รถ
- (๕) รถที่ทะเบียนรถงบฯ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติรายน์

พ.ศ. ๒๕๗๒

“มาตรา ๖/๑ บหบัญญัตามาตรา ๖ (๑) มีให้ใช้บังคับแก่รถดังต่อไปนี้

(๑) รถที่จดทะเบียนในต่างประเทศที่ผู้นำเข้าไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ซึ่งมีความประสังค์นำมาใช้ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว แต่ต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาหรือข้อตกลง ที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลของประเทศที่รถนั้นจดทะเบียน

(๒) รถที่มีผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ในกิจการใดโดยเฉพาะเป็นการชั่วคราว

(๓) รถที่ใช้เพื่อการทดสอบ

(๔) รถที่ใช้ในการนิ่งอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การใช้รถตาม (๑) อาศัยดีจะประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติและเครื่องหมาย แสดงการใช้รถไว้ด้วยก็ได้ แต่ต้องไม่ขัดต่ออนุสัญญาหรือข้อตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาล ของประเทศที่รถนั้นจดทะเบียน

การใช้รถตาม (๒) (๓) และ (๔) ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

และเสียค่าธรรมเนียม ทั้งนี้ การขออนุญาต การอนุญาต ระยะเวลาในการใช้รถ และเครื่องหมาย แสดงการใช้รถดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๓ ทว) ของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติรายน์

พ.ศ. ๒๕๗๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรายน์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๗๔ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

“(๓/๑) การใช้รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักถ้วนไม่เกินสองพันสองร้อยกิโลกรัม เป็นรถยนต์นั่งส่วนบุคคล หรือใช้รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเป็นรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติรายน์

พ.ศ. ๒๕๗๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่ผู้นั้นไม่ปฏิบัติตามคำสั่งในวรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจ ยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถนั้นไว้ได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติรายน์ พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรายน์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ นายทะเบียนและผู้ตรวจการซึ่งอธิบดีນ้อมอนามัยมีอำนาจเข้าตรวจสอบสถานที่จำหน่าย เช่า เช่าซื้อ หรือประกอบธุรกิจเกี่ยวกับรถ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีรถค้างชำระภาษีประจำปี หรือมีการใช้รถที่สิ้นอายุการใช้งาน และยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถนั้นไว้ได้

การเข้าตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำการห่วงพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติรายน์ พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรายน์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติรายน์ พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรายน์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ในอนุญาตขับรถข้าราชการตามมาตรา ๔๓ (๑) มีอายุสองปี นับแต่วันออกใบอนุญาตขับรถ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติรายน์ พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกยึดหรือพักใช้ใบอนุญาตขับรถ”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติรายน์ พ.ศ. ๒๕๑๗

“(๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ ซึ่งมีเชิงเหตุขาดคุณสมบัติเรื่องอายุของผู้ขอใบอนุญาตขับรถ เว้นแต่ได้พ้นกำหนดสามปีไปแล้วนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถโดยให้อธิบดีกำหนดเงื่อนไขในการพิจารณาการออกใบอนุญาตขับรถไว้ด้วย”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๗ สัตตติ ในหมวด ๓ ใบอนุญาตขับรถ แห่งพระราชบัญญัติรายน์ พ.ศ. ๒๕๑๗

“มาตรา ๔๗ สัตตติ ในกรณีที่นายทะเบียนหรือผู้ตรวจการมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าของรถหรือผู้ขับรถได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือผู้ตรวจการมีอำนาจออกหนังสือเรียกตัวเจ้าของรถหรือผู้ขับรถผู้นั้นมาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงได้

เมื่อนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการได้ตรวจสอบกรณีตามวรคหนึ่งแล้ว ปรากฏว่า เจ้าของรถหรือผู้ขับรถฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำความในมาตรา ๕๗ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติ รถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรายน์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ (๑) ต้องระหว่างโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท มาตรา ๖๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) มาตรา ๖/๑ วรรคสองและวรคสาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ วรคหนึ่ง มาตรา ๑๓ วรคหนึ่ง มาตรา ๑๔ วรคหนึ่ง มาตรา ๑๖ วรคหนึ่ง และวรคสอง มาตรา ๑๘ วรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ วรคหนึ่ง มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ วรคหนึ่ง มาตรา ๒๓ วรคหนึ่ง มาตรา ๒๔ วรคหนึ่ง มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๕๗ ต้องระหว่างโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติรายน์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๖๑/๑ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแสดงข้อเท็จจริงต่อนายทะเบียน หรือผู้ตรวจการตามหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๗ สัตต วรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม คำสั่งของนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๗ สัตต วรคสอง ต้องระหว่างโทษปรับ ไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๖/๖ แห่งพระราชบัญญัติรายน์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๖๖/๖ เจ้าของรถหรือผู้ขับรถผู้ใดไม่แสดงอัตราค่าโดยสารหรือค่าบริการอื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ต้องระหว่างโทษปรับไม่เกินสองพันบาท”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗/๑) และ (๗/๒) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้าย พระราชบัญญัติรายน์ พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๗/๑) เครื่องหมายแสดงการใช้รถตามมาตรา ๖/๑

วรคสองหรือวรคสาม	ແຜ່ນລະ ๑,๐๐๐ บาท
------------------	------------------

(๗/๒) การอนุญาตให้ใช้รถตามมาตรา ๖/๑ วรคสาม	គັງລະ ๕,๐๐๐ บาท
--	-----------------

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความใน (๙) (๑๐) และ (๑๑) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติรดยนต์ พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๙) ในอนุญาตตามมาตรา ๒๗	ฉบับละ	๒,๐๐๐	บาท
(๑๐) เครื่องหมายพิเศษตามมาตรา ๒๗	อันละ	๕๐๐	บาท
(๑๑) สมุดคู่มือประจำรถตามมาตรา ๒๗	เล่มละ	๑,๐๐๐	บาท”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความใน (๑๑) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติรดยนต์ พ.ศ. ๒๕๑๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๑) ในอนุญาตขับรถตามความตกลงระหว่างประเทศ	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท”
ที่ประเทศไทยเป็นภาคี			

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๐/๑) ของอัตราภาษีประจำปีท้ายพระราชบัญญัติรดยนต์ พ.ศ. ๒๕๑๒

“(๑๐/๑) รถอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทนิยามคำว่า “รถ” ในมาตรา ๔ ให้เก็บภาษีตามน้ำหนักในอัตราตาม (๑๐)”

มาตรา ๒๑ รดยนต์ส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติรดยนต์ พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัตินี้ ที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ทะเบียนรถและเอกสารที่เกี่ยวข้องนั้นให้ได้ต่อไป โดยถือว่าเป็นทะเบียนรถและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติรดยนต์ พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนดำเนินการทางทะเบียนรถตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติรดยนต์ พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัตินี้ ในวันที่เจ้าของรถมาชำระภาษีประจำปีของรถนั้นครั้งแรกหลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวงสำหรับการดำเนินการตั้งกล่าว

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติในมาตรา ๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติรดยนต์ พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับกับรถที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในราชอาณาจักรชั่วคราว โดยที่ผู้นำเข้าไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติรดยนต์ พ.ศ. ๒๕๑๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลของประเทศไทยที่ผู้นำเข้ามีสัญชาติหรือที่รถนั้นจดทะเบียน

มาตรา ๒๓ รถที่ได้รับไว้ตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติถอนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้อธิบดีกรรมการขนส่งทางบก ประกาศให้เจ้าของรถมาขอรับคืนรถภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้นายทะเบียน ยึดแผ่นป้ายทะเบียนรถนั้นไว้แทนรถที่ขอรับคืน

รถที่ยึดตามวรรคหนึ่ง และได้มีการจัดการขายทอดตลาดรถนั้นแล้ว ก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้หักค่าภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึดและขายรถ ให้นำเงินส่วนที่เหลือจากการขายทอดตลาดรถนั้นคืนแก่เจ้าของรถแทน

ในกรณีที่พนักงานดูแลเวลาตามที่กำหนดในประกาศตามวรรคหนึ่งและเจ้าของรถ มิได้มารับคืนรถ ให้อธิบดีกรรมการขนส่งทางบกจัดให้มีการขายทอดตลาดรถนั้น และเมื่อได้หักค่าภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึดและขายรถแล้ว ให้นำเงินส่วนที่เหลือจากการขายทอดตลาดรถนั้น ส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ถูกต้องตามที่ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(นายสุรัตน์ หวังต่อลาภ)

ผู้อำนวยการสำนักการประชุม

สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขานุการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ